

ΕΞΕΛΟΘΗΣΑΝ

Αίμυλλας Κούρτελν. «Χρυσάνθεμα». "Εκδόσις «Πινακοθήκης».

"Επειτα από τὰ «Χρυσάνθεμα», τὰ ποιητικὰ πεζογραφήματα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πινακοθήκης», νέα ἤνθησαν «Χρυσάνθεμα» ποιητικὰ καθαρῶς αὐτὰ τὴν μορφήν, συνδεόμενα ὅπωςδὴποτε πρὸς τὰ πρῶτα, ἀφοῦ χορηγὸς καὶ προλογίζων εἶνε ὁ τῶν πρῶτων «Χρυσάνθεμων» πεζογράφος.

Τὰ «Χρυσάνθεμα» τῆς δεσποινίδος Αἰμυλλας Κούρτελν, ἥτις ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθη μετὰ τόσας πολλὰς διὰ μιᾶς ἐλπίδας, δὲν εἶνε συνήθεις στίχοι. Ἔχουν ἀρκετὴν ἀξίαν, χωρὶς νὰ λάβωμεν ποσῶς ὑπ' ὅψει τὰ ἐλαφρυντικά, ὅτι ἐγράψαν εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἄμουσον, ὅτι ἀνῆκουν εἰς κόρην νεαρωτάτην καὶ ὅτι εἶνε πρῶτα ποιήματα. Αὐτὰ ὅλα δὲν ἐμποδίζουν ὅπως τὰ ζηλεύσουσιν πολλοὶ ποιηταὶ μας, καὶ νεωτερισταὶ καὶ παλαίμαχοι. Σ.

Συμπλήρωμα τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ. Φυλλ. Α—Β'. Θὰ ἐκδοθῇ εἰς 30 φυλλάδια. Ἐκαστον λεπ. 80. Ἐκδόται Μπέν—Μπάρτ.

Σπυρ. Παγανέλη. Εἰς τὴν μνήμην τῆς ἀδελφῆς μου Σοφίας. Ποιητικώτατον μνημόσυνον τοῦ εὐαισθητοτέρου τῶν λογογράφων μας ὑπὲρ τῆς περιλημνῆς ἀδελφῆς του. Αἶσθημα ἀγνὸν στοργῆς ἄλλὰ καὶ φιλοσοφικῶν ἀληθειῶν ὕψος ἐπέραστον, διαπνέει τὰς ὀλίγας σελίδας — ἄνθη τοῦ πνευματικοῦ κόσμου πολῦτιμα.

Ἰωάννας Λιδάθηνου. Πικρὰ Χαμόγελα. Ποιήσεις. Ἐν Πάτραις.

Αὐγὴ. Μηνιαῖον παιδικὸν περιοδικόν. Ἐκδότης Γ. Παρίσης. Ἐν Ἀθήναις.

Ἀνθών. Δεκαπενθήμερον περιοδικόν. Ἐν Πάτραις.

Κ. Κυριάκη. Ὁδηγὸς τῆς νήσου Κερκύρας. Ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ὑπὸ Κ. Ἀρσενιάδου, δικηγόρου.

Ἰουλιέττας Ἀδάμ. Τὸ μυθιστόρημα τῶν παιδικῶν καὶ νεανικῶν μου χρόνων. Παρίσιοι.

Ἀλεξ. Ἀναγνωστοπούλου. Κοινωνικὰ διηγήματα. Ἀθήναι.

Κουράδος. Ψυχολογία κατὰ μετάφρασιν Δ. Ζαγογιάννη. Βιβλιοπωλεῖον «Ἐστίας». Τεύχος Α', Β'.

Χέρτσμπεργ. Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος κατὰ μετάφρασιν Π. Καρολίδου. Τόμ. Β'. Τεύχος Α'. (Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ).

Ἀδελφοὶ Ἰάκωβος καὶ Μανώλης Τομπάζης ὑπὸ Ἰακ. Ν. Τομπάζη (Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Κ. Κωνσταντοπούλου. Ἱστορία τῆς Βυζαντινικῆς τέχνης μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Παράρτημα «Ἀρμονίας».

Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ Die Kunst für alle περιέχει μονογραφίαν περὶ τοῦ Γερμανοῦ ζωγράφου Wilhelm Trübner μετὰ 20 εἰκόνων ἔργων του, ἐν οἷς καὶ ἐν Ἑλλ. ὑποθέσεως, ἡ μάχη τῶν Λαπίθων καὶ Κενταύρων. Ἐπίσης· εἰς τὸ αὐτὸ περιοδικὸν δημοσιεύεται μελέτη περὶ τοῦ Γερμανοῦ γελιογράφου W. Busch μετὰ οὐμωριστικὰς τινὰς ἀπεικονίσεις·.

La Revue du Bien, 34 rue Gay Lussac,

Paris.—No de Mai 1902 : La Sonnete, par Marc Le-grand.—Un poète italianisant : Pierre de Bouchaud, par René Ponthière.—Le peintre Ch. Agard, par L. Bélugou.—Les tourneurs de pots, par P. de Querlon.—Pour le Beau, par M. Griveau.—Le Mousse, par E. Ledrain.—La question du Lait.—L'Abri de la Fillette par E. Géhin.—Le Dû aux Mères, par Vlesse de Lysle.—La Tuberculose, par le Dr E. Legrand.—Illustrations inédites de : Langier, var Driesten, Charles Agard, Rutly.

Th. Duret.—Ed. Manet et son oeuvre (25 φρ. χρ.).

G. Lachalas. Études esthétiques Παρίσιοι.

Lecoy de la Marche.—La peinture religieuse μετὰ 71 εἰκονογραφίῶν.

E. Molinier. Musée national du Louvre (50 φρ. χρ.).

L. Roger.—Milés. Développement de l'art à travers les métiers (Muséographie) Tome I.

L. Cust. The national Portrait Gallery. Λονδῖνον.

Ad. Venturi The Madonna.

S. K. Hartmann. A History of American Art. Δύο τόμοι. Βοστώνη.

W. Lowrie. L'Art chrétien et l'Archéologie. Λονδῖνον. Φρ. 15.

Sir W. Bayliss. Cinq grandes peintres de l'Ere de Victoria. Λονδῖνον. Ὁ συγγραφεὺς εἶνε πρόεδρος τῆς Βασ. Ἑταιρείας τῶν Ἀγγλῶν καλλιτεχνῶν· οἱ ζωγράφοι περὶ ὧν τὸ βιβλίον πραγματεύεται εἰσὶν οἱ Leighton, Millais, Burne-Jones, G. Watts καὶ H. Hunt.

M. Cust. Les ouvriers surivoire au moyen âge. Λονδῖνον. Φρ. 4,50.

S h. Fort. L'art de folie. Βοστώνη.

Catalogue illustré de Salon de 1902. Société des Artistes Français. Ἔτος 24ον. Παρίσιοι. Φρ. 3,50.

Catalogue illustré de la Société Nationale des Beaux-Arts.

Le nu au Salon par Victor Nadal. Παρίσιοι. Ἐξοχοὶ φωτοτυπία.

ΛΑΒΑΡΟΝ. — Ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸ Λάβαρον τῶν ἐν Παρίσι τοῖς Ἑλλήνων σπουδαστῶν, ὅπερ ἐκόσμησε κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ΚΕ'. Μαρτίου τὸ παρατεθὲν συμπόσιον. Εἶνε ἐπὶ μετάξῃς ὕψασμένον, ὁφείλομεν δὲ τὴν εἰκόνα εἰς τὴν εὐγενὴ μέρμιναν τοῦ φίλου κ. Λαζ. Σώχου.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ. — Διὰ τὸ esquisse τοῦ ἔργου τούτου εἰργάσθη ἐπὶ τριετίαν ὁ κ. Ἀριστεύς. Παρὰ τῆς «Πινακοθήκης» ἠγοράσθη ἀντὶ δρ. 200 τὸ δικαίωμα τῆς δημοσιεύσεως. Ἡ ἀξία τῆς εἰκόνης εἶνε 1,500 δρ. Ὁ βοηθὸν τὴν κόρην εἰς τὸν πυροβολισμὸν εἶνε ἀρραβωνιαστικὸς, ὁ χρότος δὲ τοῦ ὅπλου ἐπισπᾷ ὄλων τὴν προσοχὴν, πλὴν τοῦ γέροντος, ἀφελεστάτου τύπου Ρωμηοῦ, μακαρίως τραγουδοῦντος καὶ τῶν μικρῶν παιδιῶν, τσουγκρίζοντων τὰ κόκκινα αὐγά.

ΜΑΝΤΣΙΝΙ. — Ὁ κ. Μαντσίνι εἶνε τελειόφοιτος τοῦ Ὁδείου τῆς Νεαπόλεως, ὑπῆρξε δὲ μαθητὴς τοῦ ἐξόχου διδασκάλου τοῦ κλειδοκυμβάλου Cezzo. Εἰς τὴν ἁρμονίαν καὶ ἀντίστιξιν ἐτελειοποιήθη ἐν Ρώμῃ. Ἐγράψε τρία μελοδράματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο ἐκρίθησαν εὐνοϊκώτατα. Ἐν Τουρίνῳ καὶ Ρώμῃ εἶνε γνωστὸς ἐκ τῶν συναυλιῶν του ὡς ἰδιορρυθμὸς ἐκτελεστής. Ἐχει ζῶν καὶ πῦρ. Σὺν τῷ χρόνῳ θὰ γείνη εἰς τῶν κρατίστων κλειδοκυμβαλιστῶν. Ἦδη εἶνε καθηγητὴς ἐν τῇ Μουσικῇ σχολῇ τῆς κ. Λόττνερ.